

Rådsbeslut om ett övergripande avtal om ett ekonomiskt partnerskap och ett investeringsskyddsavtal med Indonesien

Utrikesdepartementet

Dokumentbeteckning

COM(2026) 340 Celexnummer 52026PC0340

Förslag till RÅDETS BESLUT om ingående av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien

COM(2026) 341 Celexnummer 52026PC0341

Förslag till RÅDETS BESLUT om undertecknade av det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Indonesien

COM(2026) 342 Celexnummer 52026PC0342

Förslag till RÅDETS BESLUT om undertecknande av avtalet om investeringsskydd mellan Europeiska unionen och Indonesien

COM(2026) 343 Celexnummer 52026PC0343

Förslag till RÅDETS BESLUT om ingående av avtalet om investeringsskydd mellan Europeiska unionen och Indonesien

Sammanfattning

Kommissionen föreslår att Europeiska unionens råd ska fatta beslut om att EU ska underteckna respektive ingå dels ett övergripande avtal om ekonomiskt partnerskap, dels ett investeringsskyddsavtal, mellan EU och Indonesien. Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap började förhandlas 2016 och förhandlingarna slutfördes i september 2025. Mot bakgrund av EU:s utökade kompetens under Lissabonfördraget godkände rådet 2013 att kommissionen även skulle inkludera investeringsskydd i de pågående bilaterala förhandlingarna med Asean-länderna.

Från 2021 skiljde kommissionen på förhandlingarna om det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap från avtalet om investeringsskydd. Förhandlingarna om ett avtal om investeringsskydd slutfördes den 23 september 2025, samtidigt som förhandlingarna om ett övergripande avtal om ekonomiskt partnerskap också slutfördes.

Regeringen välkomnar och stödjer det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap och att EU gemensamt bedriver en effektiv handelspolitik som skapar möjligheter för företag att verka på en icke-diskriminerande, regelstyrd och transparent världsmarknad. Indonesien är den största ekonomin inom Asean och står för cirka 36 procent av regionens BNP. Avtalen har stor

potential att öka handel, investeringar och samarbete mellan EU och Indonesien.

Vad gäller investeringsskyddsavtalet välkomnar regeringen ambitionen att stärka investeringsklimatet och säkerställa ett skydd för investeringar. Samtidigt noterar regeringen att avsaknaden av en mekanism för tvistlösning mellan investerare och stat innebär en svaghet i avtalet. Regeringen har verkat för en slutlig överenskommelse som i största möjliga utsträckning bidrar till skydd, rättssäkerhet och förutsebarhet för investerare. Regeringen sätter vikt vid att parterna åtar sig att återuppta förhandlingar om en modern mekanism för tvistlösning mellan investerare och stat.

1. Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Förhandlingar om ett regionalt frihandelsavtal mellan EU och Asean, där Indonesien ingår, inleddes 2007. När förhandlingarna visade sig svåra att föra framåt beslutade EU under 2009 att i stället undersöka möjligheterna till bilaterala förhandlingar med enskilda Asean-länder. Rådet godkände detta tillvägagångssätt i december 2009, vilket lade grunden för EU:s senare frihandelsförhandlingar med flera länder i regionen. Avtal med Singapore och Vietnam är redan på plats och det pågår

frihandelsförhandlingar med Filippinerna, Malaysia och Thailand. Ambitionen om ett regionalt frihandelsavtal mellan EU och Asean kvarstår, och de bilaterala avtalen ses som viktiga byggstenar för att på sikt nå detta mål.

Den 13 juli 2016 bemyndigade rådet kommissionen att inleda bilaterala förhandlingar med Indonesien om ett frihandelsavtal, och förhandlingarna om ett övergripande avtal om ekonomiskt partnerskap (Comprehensive Economic Partnership Agreement, CEPA) inleddes formellt den 19 juli 2016. Den första förhandlingsrundan ägde rum i Bryssel den 20–21 september samma år. Som i de tidigare förhandlingarna med Singapore och Vietnam delades avtalet med Indonesien upp i ett frihandelsavtal och ett investeringsskyddsavtal.

Efter nitton förhandlingsomgångar slutförde EU och Indonesien förhandlingarna om det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap den 23 september 2025. Samtidigt avslutades även förhandlingarna om ett avtal för investeringsskydd. Genom avtalet liberaliseras mer än 98 procent av tullpositionerna och avtalet innehåller bestämmelser om tjänstehandel, investeringar, tekniska handelshinder, geografiska beteckningar samt handel och hållbar utveckling.

Den 29 juni 2026 presenterades kommissionens förslag till rådsbeslut inför ett undertecknande av avtalen.

1.2 Förslagets innehåll

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Indonesien innehåller åtaganden som är centrala för EU:s handelspolitik där EU har exklusiv befogenhet. Avtalet kommer att minska handelshindren och underlätta ömsesidigt utbyte av varor, tjänster och investeringar. Det är ett brett avtal som innehåller bestämmelser om nationell behandling och marknadstillträde för varor; handelspolitiska skyddsåtgärder; tull- och handelslättnader; tekniska handelshinder; sanitära och fytosanitära åtgärder; icke-tariffära handelshinder och investeringar i hållbar energiutveckling; tjänster, etablering och elektronisk handel; offentlig upphandling; konkurrenspolitisk; särskilda rättigheter för statligt ägda företag; immateriella rättigheter; handel och hållbar utveckling; transparens; tvistlösning samt samarbete och kapacitetsutveckling. Avtalet har även ett hållbarhetskapitel, där Parisavtalet är en grund. Det skapar förutsättningar för hållbar tillväxt och utveckling och integrerar fullt ut målen i EU:s översyn av handel och hållbar utveckling när det gäller bindande åtaganden om arbetsrätt, miljö och klimatfrågor som är relevanta i ett handelssammanhang.

Investeringsskyddsavtalet

Avtalet om investeringsskydd mellan EU och Indonesien är avsett att säkerställa ett skydd för investeringar och samtidigt slå vakt

om EU:s och Indonesiens rätt att reglera i det allmänna intresset, exempelvis till skydd för folkhälsan, säkerheten och miljön.

Avtalet syftar till att säkerställa att EU:s investerare och deras investeringar i Indonesien får en rättvis och skälig behandling och inte diskrimineras i jämförelse med indonesiska investeringar i liknande situationer (och vice versa). Avtalet föreskriver även att EU:s investerare och deras investeringar i Indonesien inte får exproprieras om det inte är för offentliga ändamål. En eventuell expropriation ska enligt avtalet ske av ett allmänt intresse, i enlighet med ett korrekt rättsförfarande, på icke-diskriminerande sätt och mot betalning av omedelbar, adekvat och effektiv ersättning i enlighet med marknadsvärdet på den exproprierade investeringen.

Avtalet omfattar inte s.k. portföljinvesteringar, det vill säga investeringar som varken ger investeraren kontroll över eller ett varaktigt intresse i företaget.

Vid tvist innehåller avtalet dels en möjlighet till medling på frivillig basis mellan investerare och stat, dels en möjlighet till tvistlösning mellan staterna (State-to-State Dispute Settlement). Det finns inte någon mekanism för tvistlösning mellan investerare och stat (Investor-to-State Dispute Settlement). EU och Indonesien ska återuppta förhandlingar om en sådan mekanism senast dagen då

avtalet träder i kraft. Förhandlingarna ska avslutas senast tre år efter avtalets ikraftträdande.

Sverige har ett bilateralt investeringsskyddsavtal med Indonesien som trädde i kraft 1993, överenskommelse jämte protokoll med Indonesien om främjande och skydd av investeringar (SÖ 1993:68). Detta avtal innehåller bestämmelser som ger rätt till skälig och rättvis behandling för svenska investerare i Indonesien, mestgynnad-nationsbehandling samt skydd mot otillåten expropriering. Avtalet ger en möjlighet till tvistlösning mellan investerare och stat.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Både det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap och investeringsskyddsavtalet är fullt förenliga med EU:s politik och kommer inte att kräva att EU eller Sverige ändrar sina regler, bestämmelser eller normer på något reglerat område.

1.4 Budgetära konsekvenser och konsekvensanalys

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap kommer att påverka inkomstsidan av EU:s budget. Det kommer att leda till en uppskattad förlust av tullar på mellan 639 miljoner EUR och 700 miljoner EUR om året när avtalet är fullständigt implementerat. Uppskattningen baseras på den genomsnittliga import som prognostiserats för år 2041 i frånvaro av ett frihandelsavtal.

Indirekta positiva effekter förväntas när det gäller ökningen av medel knutna till mervärdesskatt och bruttonationalinkomst.

Investeringsskyddsavtalet får inga konsekvenser för EU-budgeten och inte heller den svenska budgeten.

2. Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar och stödjer det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Indonesien. Regeringen kommer att fortsätta verka för att avtalet ska antas och implementeras. Avtalet ligger i linje med Sveriges utrikeshandelsstrategi (UD2023/01758) såväl som EU:s handelspolitiska agenda. Utöver avtalets geopolitiska betydelse förväntas de förstärkta handelsförbindelserna gynna båda sidors ekonomiska utveckling, tillväxt och sysselsättning.

Vad gäller investeringsskyddsavtalet välkomnar regeringen ambitionen att stärka investeringsklimatet och säkerställa ett skydd för investeringar. Samtidigt noterar regeringen att avsaknaden av en mekanism för tvistlösning mellan investerare och stat innebär en svaghet i avtalet. Regeringen har verkat för en slutlig överenskommelse som i största möjliga utsträckning bidrar till skydd, rättssäkerhet och förutsebarhet för investerare. Regeringen sätter vikt vid att parterna åtar sig att återuppta

förhandlingar om en modern mekanism för tvistlösning mellan investerare och stat.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

EU:s medlemsstater har inför och under förhandlingarna konsulterats via rådets handelspolitiska kommitté (TPC). Medlemsstaterna har uttryckt stöd för avtalen.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Europaparlamentet har hållits informerade via utskottet för internationell handel (INTA). De texter som successivt växte fram under förhandlingarna delgavs Europaparlamentet löpande under processens gång.

2.4 Remissinstansernas och andra intressenters ståndpunkter

Förslaget har inte sänts på remiss i enlighet med praxis.

3. Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Avtalen mellan EU och Indonesien ska undertecknas av unionen i enlighet med ett rådsbeslut som grundar sig på artikel 218.5 i EUF-fördraget och ingås av unionen i enlighet med ett rådsbeslut som grundar sig på artikel 218.6 i EUF-fördraget, efter Europaparlamentets godkännande.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Indonesien samt avtalet om investeringsskydd omfattar inte frågor som faller utanför EU:s exklusiva befogenhet.

Subsidiaritetsprincipen är därmed inte tillämplig på avtalen.

Båda avtalen är enligt regeringens mening förenliga med proportionalitetsprincipen.

4. Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Det övergripande avtalet om ekonomiskt partnerskap och investeringsskyddsavtalet med Indonesien väntas undertecknas under hösten 2026. Efter undertecknandet ska Europaparlamentet godkänna avtalen varpå rådet ska fatta beslut om att ingå avtalen.

4.2 Fackuttryck och termer

Asean (Association of Southeast Asian Nations): En sammanslutning av sydöstasiatiska länder. I Asean ingår Brunei, Kambodja, Indonesien, Laos, Malaysia, Myanmar, Filippinerna, Singapore, Thailand, Vietnam och Östtimor.

Sanitära och fytosanitära åtgärder: Nationella säkerhets- och hälsokrav som används för att skydda befolkningen samt djur och växter i landet från sjukdomar, växtskadegörare och skadliga ämnen som kan spridas med livsmedel och jordbruksprodukter.

